

DVA NÁBOJE

Syn zavraždil rodiče

Velenice (raj). V pondělí v deset hodin dopoledne došlo ve Velenicích, v malé vesnici na Nymbursku, k rodinné tragédii. Třináctiletý syn vystřelil z brokovnice značky Bajkal na své rodiče a oba na místě usmrtil. Pachatel hrůzného činu byl zadržen a v současné době se nachází v jednom z pražských zdravotnických zařízení na pozorování.

BERNARD-MARIE KOLTÈS

ROBERTO ZUCCO

PŘELOŽIL: Roman CÍSAŘ

REŽIE:

JOSEF JANÍK

ASISTENT REŽIE:

KOSTAS ZERDALOGLU

SCÉNA A KOSTÝMY:

MARTA ROZSKOPFOVÁ

HUDEBNÍ SPOLUPRÁCE:

JIŘÍ KREJČÍ j. h.

DRAMATURG:

ROMAN CÍSAŘ

SCÉNICKÁ HUDBA BYLA NAHRÁNA V SOUKROMÉM STUDIU BARBARELLA
JIŘÍHO KREJČÍHO

INSPICE: VĚRA KRYŠKOVÁ

NÁPOVĚDA: JIŘINA ČÍŽKOVÁ

ROBERTO ZUCCO	MILAN KAČMARČÍK j. h.
JEHO MATKA	JANA POSTLEROVÁ
DÍVKA	VERONIKA RAŠTÁKOVÁ
JEJÍ SESTRA	KATEŘINA KREJČÍ
JEJÍ BRATR	NORBERT LICHÝ
JEJÍ OTEC	VLADIMÍR ČAPKA
JEJÍ MATKA	VĚRA JANKŮ
STARÝ MUŽ	MILAN SOVA
ELEGANTNÍ DÁMA	JANA POSTLEROVÁ
VAZOUN	KOSTAS ZERDALOGLU
NETRPĚLIVÝ PASÁK	VÍTĚZSLAV KRYŠKE
ROZRUŠENÁ KURVA	MARCELA ČAPKOVÁ
MAJITELKA HODINOVÉHO HOTELU	LEONA ONDRÁČKOVÁ
MELANCHOLICKÝ INSPEKTOR	MILAN SOVA
INSPEKTOR	MILOSLAV ČÍŽEK
KOMISAŘ	LADISLAV BRÜCKNER
1. DOZORCE	MILOSLAV ČÍŽEK
2. DOZORCE	LADISLAV BRÜCKNER
1. POLICISTA	MILOSLAV ČÍŽEK
2. POLICISTA	LADISLAV BRÜCKNER
MLADÁ KURVA	DANA ZAORALOVÁ
MUŽ	PAVEL HANDL
ŽENA	MARCELA ČAPKOVÁ
DÍTĚ	LUKÁŠ BRÜCKNER j. h.,
	RICHARD BARTÁK j. h.
	MIROSLAV ŠPALEK j. h.
	VĚRA JANKŮ,
	MILAN SOVA,
	KOSTAS ZERDALOGLU,
	VÍTĚZSLAV KRYŠKE
VEŘEJNOST V PARKU	

ČESKOSLOVENSKÁ PREMIÉRA
29. LEDNA 1992

URČIL SVOU DRÁHU JAKO PADAJÍCÍ KOMETA Z INTERVIEW S BERNARD-MARIE KOLTÈSEM

DIE TAGESZEITUNG, 25. 11. 1988

TAZ.: *Co dalo podnět pro váš nový kus?*

KOLTÈZ: TEN PLAKÁT TÁMHLE NA ZDI, JDE O PÁTRACÍ PORTRÉT VRAHA, KTERÝ JSEM VIDĚL V METRU. SEZNÁMIL JSEM S JEHO PŘÍBĚHEM A PRONÁSLEDOVAL HO ZE DNE NA DEN AŽ K JEHO SEBEVRAŽDĚ. JE TO NEOBYČEJNÁ CESTA ANTICKÉHO HRDINY. ŘEKNU VÁM STRUČNĚ JEHO PŘÍBĚH.

BYL TO AŽ DO DEVATENÁCTI LET RELATIVNĚ NORMÁLNÍ MLADÍK. V DEVATENÁCTI ZABIL OTCE A MATKU A BYL ZAVŘEN. BYL ALE ÚPLNĚ NORMÁLNÍ, TAKŽE BYL PROPUŠTĚN A DOKONCE STUDOVAL NA UNIVERZITĚ. V ŠESTADVACETI SE TO OPĚT ROZJELO. ZABIL ŠEST LIDÍ, PAK DVA MĚSÍCE NA ÚTĚKU. NAKONEC SE ZABIL V PSYCHIATRICKÉ KLINICE. STEJNÝM ZPŮSOBEM, JAKÝM ZABIL SVĚHO OTCE. TO SE V TOMTO ROCE DOOPRAVDY STALO. A PAK DOŠLO K BLÁHOVÝM OKOLNOSTEM. JEDNOHO DNE JSEM ZAPNUL TELEVIZOR A VIDĚL, JAK BYL PRÁVĚ ZATČEN. STÁL TU, OBKLOPEN POLICISTY, A JEDEN ŽURNALISTA SE K NĚMU PŘIBLÍŽIL A DÁVAL MU IDIOTSKÉ OTÁZKY. ON ODPOVĚDĚL: „KDYŽ POMYSLÍM NA TO, ŽE BYCH MOHL UCHOPIT DO RUKY PĚT POLDŮ A VŠECHNY JE ROZMÁČKNOUT — — — PROSTĚ BYCH TO NEUDĚLAL, PROTOŽE MŮJ JEDINÝ SEN JE POHYBOVAT SE VOLNĚ PO ULICI.“ ŘEKL JEN NĚKOLIK VĚT, ALE VŠECHNY SI PAMATUJU, PROTOŽE VŠECHNY JSOU OBDIVUHODNÉ. PŮL HODINY NATO UPRCHL SVÝM STRÁŽCŮM. NA STŘEŠE VĚZENÍ SE VYSVLÉKL A VYNADAL CELÉMU SVĚTU. NĚCO TAKOVÉHO SI NEVYMYSLÍTE. PŘEDSTAVTE SI TO V DIVADLE! NA STŘEŠE VĚZENÍ!

JMENOVAL SE ROBERTO ZUCCO, A TO JMÉNO JSEM ZACHOVAL. NEJDŘEV JSEM HO CHTĚL ZMĚNIT, PROTOŽE JSEM JEŠTĚ NIKDY NESTAVĚL ŽÁDNÝ KUS À LA „FAIT DIVERS“. ALE NEMOHL JSEM TO JMÉNO ZMĚNIT. PAK MĚ NAPADLO, ŽE KUS SE MUSÍ PŘIROZENĚ JMENOVAT ROBERTO ZUCCO. TAK BUDU MÍT POTĚŠENÍ ČÍST NA ULICI JMÉNO TOHO TYPU NA PLAKÁTECH.

TAZ.: *Nepokoušel jste se mluvit s lidmi, kteří ho znali?*

KOLTĚZ: NEPOKOUŠEL JSEM SE O ŽÁDNÉ REŠERŠE, NECHTĚL JSEM NIC VÍC VĚDĚT. PROTOŽE TENHLE ROBERTO ZUCCO MÁ TU VELKOU PŘEDNOST, ŽE JE MÝTICKOU POSTAVOU. JE SAMSON, A K TOMU JEŠTĚ DOHNANÝ K ZASTŘELENÍ. ZRADILA HO JEDNA ŽENA. EXISTUJE FOTOGRAFIE Z DNE PŘED JEHO ZATČENÍM, JE NA NÍ POHÁDKOVĚ KRÁSNÝ. VŠE, CO UČINIL, JE NEUVĚŘITELNĚ KRÁSNÉ. KDYŽ POHLÍŽIM NA UDÁLOSTI, KTERÉ SE UDÁLY V NĚMECKU, V GLADBECKU, KDE TENTO TYP ŘÍKÁ: „MŮJ ŽIVOT JE MI LHOSTEJNÝ K POSRÁNÍ“, JE TO NEUVĚŘITELNÉ. JE TO KRÁSNÉ NAPŘ. VE SROVNÁNÍ S NOVINÁŘEM, KTERÝ INTERVIEWUJE ŽENU S NOŽEM NA HRDLÉ A PTÁ SE: „JAK SE CÍTÍTE?“ TO JE ODPORNÉ.

BUDE SE MI ŘÍKAT – TO JE OUTSIDER. V POŘÁDKU. JENOM PŘIPOMÍNÁM, ŽE SE VE FRANCII OD URČITÉ DOBY MLUVÍ O ZNÁSILNĚNÉ MALÉ HOLČÍČCE, KAŽDÉ TŘI DNY JEDEN NOVÝ PŘÍPAD. JE TEDY NEUVĚŘITELNÝ POČET LIDÍ, KTERÍ STOJÍ KRÁTCE PŘED VYHOŠTĚNÍM Z „KLIKÝ“.

PAK NÁHLE CÍTÍM NĚHU, NÁKLONNOST K OPRAVDOVÝM VRAHŮM, TAKOVÝM, KTERÍ NEČEKALI NA TO, ABY TO NĚKDO UDĚLAL PŘED NIMI. PŘIROZENĚ, VRAŽDA NENÍ NIKDY KRÁSNÁ, ALE KDYŽ SE PODÍVÁM NA MASAKRY, KTERÉ SE V LÉTĚ ODEHRÁVAJÍ NA DÁLNICÍCH, PAK SI ŘÍKÁM: „VŠECHNY TY ŘEČI O NÁS SHLEDÁVÁM PĚKNĚ; TO, CO SE ŘÍKÁ O TĚCH MLADÝCH, KTERÝM JE VŠECHNO FUK, KTERÍ TO UDĚLAJÍ PRO PENÍZE NEBO JAKO ZUCCO PRONIC ZANIC.“ MÁM CHUŤ TO VŠECHNO PŘEDVĚST NA JEVIŠTI. (...)

KDYŽ SE MLUVÍ O NÁSILÍ V MÝCH KUSECH, ODPOVÍDÁM: „JSME TÍM OBKLOPENI. ŘIDIČI AUT JSOU HRUBÍ, NEUVĚŘITELNĚ ZLOMYSLNÍ NÁSILNÍCI. JSOU S TO NÁS VŠECHNY ZABÍT.“

JEDNOU MI PRASKLA ROURA, VODA TEKLA PROUDEM A MŮJ SOUSED PODE MNOU PŘIŠEL NAHORU. PRÁVĚ SE VRÁTIL Z PRÁZDNIN A PROJEL CELOU NOC. RÁNO V SEDM KLEPAL JAKO POMINUTÝ NA DVEŘE, BYL BY JE ROZBIL. OTEVŘEL JSEM A VIDĚL PŘED SEBOU CHLAPA V ŠORTKÁCH S KVĚTINOVÝM POTISKEM A ROZHALENOU KOŠILÍ, NO HRŮZA. HROZIL MI DO PÍSMENE ZABITÍM, PROTOŽE MĚL ZATOPENÝ BYT. PŘÍSAHÁM VÁM, ŽE BY MĚ KVŮLI TĚ PITOMÉ PŘÍHODĚ S VODOU ZABIL. PRŮMĚRNÝ FRANCOUZ JE K ZBLITÍ.

TAZ.: *Nevycházíte se svými krajany zrovna nejlíp!*

KOLTÈS: JÁ VÍM, FRANCOUZI VŠEOBECNĚ A PRŮMĚRNÍ PŘEDEVŠÍM MĚ V MOMENTU ROZZURÍ. KDYŽ JSME MĚLI PROBLÉM LE PEN, ŘEKL JSEM SI: „KDYŽ BUDE ZVOLEN CHIRAC, URAŽÍM SE.“ ALE EVROPAŇÉ, LIDÉ ZE ZÁPADNÍCH ZEMÍ VŠEOBECNĚ, JSOU TA PRAVÁ MONSTRA. JEN PORTUGALCI JSOU NAPROSTO NA VÝŠI, MAJÍ NEUVĚRITELNOU ČEST. PORTUGALSKO SE MI ZDÁ BÝT JEDINOU ZEMÍ V EVROPĚ, JAKO OSTROV PRO MNE, KAM BYCH SE UTEKL. TOHLE VŠECHNO VÁS VLASTNĚ ANI NEZAJÍMÁ – NEBO PŘECE JEN ANO, PROTOŽE MÁM CHUŤ O TOM MLUVIT, PROTOŽE MOJE KUSY O TOM POJEDNÁVAJÍ. TO JE TO, CO MI NĚKDY DÁVÁ POPUD NAPSAT HRU, PŘÁVĚ TAHLETA ZLOST. (...)

DER SPIEGEL, 24. 10. 1988

SPIEGEL: *Ve svém nejnovějším kuse jste se zaměřil na skutečnou biografii.*

KOLTÈS: MOC JSEM TOHO O TOM MUŽI NEVĚDĚL, MĚL JSEM ČTYŘI NOVINOVÉ ČLÁNKY. SÁM JSEM NIC NEVYŠETŘOVAL. PRO MNE JE TO MÝTUS, A TAKÉ TO MÁ MÝTEM ZŮSTAT. (...) TENHLE MUŽ ZABIL BEZ JAKÉHOKOLIV DŮVODU. A PROTO JE PRO MNE HRDINA. ODPOVÍDÁ PLNĚ ČLOVĚKU NAŠEHO STOLETÍ, MOŽNÁ DOKONCE ČLOVĚKU PŘEDCHOZÍCH STOLETÍ. JE TO MODEL PRO VŠECHNY VRAHY, KTEŘÍ ZABÍJEJÍ BEZDŮVODNĚ. A VE FORMĚ, S KTEROU SE DOPOUŠTÍ VRAZD, OPĚT NACHÁZÍME VELKÉ MÝTY, JAKO NAPŘÍKLAD MÝTUS O SAMSONOVI A DALILE, KTERÁ ODSTŘÍHLA SAMSONOVI VLASY A ZBAVILA HO TAK SIL.

SPIEGEL: *Co Vás zajímá na mýtických postavách?*

KOLTÈZ: ŘEKL BYCH, ŽE TO, CO ROZLIŠUJE ČLOVĚKA JAKO SAMSON OD NORMÁLNÍHO ČLOVĚKA, NENÍ ŽÁDNÉ POSLÁNÍ, ÚKOL, NÝBRŽ NEOBYČEJNÁ SÍLA A POHLED, PRO KTERÉ HO OSTATNÍ OBDIVUJÍ, A TÍM Z NĚHO DĚLAJÍ HRDINU. MĚL JSEM ZDE ČLOVĚKA S TOUTO SILOU, S TÍMTO OSUDEM, CHYBĚL JEN POHLED ZVENKU. A TO BYL CÍL MÉ NOVÉ HRY: ŽE SE OBRAZ A JMÉNO TOHOTO MUŽE OBJEVOVALY NĚKOLIK MĚSÍCŮ NA VELKÝCH PLAKÁTECH. TO JE MOJE RAISON D'ÊTRE, MOJE RAISON D'ÉCRIRE“.

SPIEGEL: *Cítíte se s tímto mužem spřízněn?*

KOLTÈS: ANO.

SPIEGEL: *Potom byl autor vrah, který se neosmělil jednat.*

KOLTÈZ: ANO, JISTĚ. VELKÁ PŘEDNOST JE, ŽE SE JEDNÁ O (DUCHOVNĚ) POVZNESENÉHO VRAHA.

BERNARD-MARIE KOLTÈS

1948

9. DUBNA SE NARODIL V METÁCH JAKO SYN DŮSTOJNÍKA.

1968—1970

ODCHÁZÍ DO STRASBOURGU A NAVŠTĚVUJE HODINY REŽIE V DIVADELNÍ ŠKOLE PŘI THÉÂTRE NATIONAL DE STRASBOURG. 1969/70 REALIZUJE SVŮJ PRVNÍ KUS, **LES AMERTUMES** (PODLE AUTOBIOGRAFICKÉHO ROMÁNU MAXIMA GORKÉHO „DĚTSTVÍ“). PRVNÍ CESTA DO NEW YORKU.

1970—1971

S JEDNOU HERECKOU SKUPINOU (THÉÂTRE DU QUAI) INSCENUJE KOLTÈS VE STRASBOURGU SVÉ PRVNÍ TŘI HRY: 1970 **LES AMERTUMES A LA MARCHÉ**; 1971 **PROCÈS IVRE OU UN COUP DE PIED DANS LA LUNE** (ZNOVU PODLE LITERÁRNÍ PŘEDLOHY, ROMÁNU F. M. DOSTOJEVSKÉHO „ZLOČIN A TREST“).

1972

FRANCE CULTURE VYSÍLÁ ČTENÍ HRY **L'HÉRITAGE** (DĚDICTVÍ) S JEANEM TOPARTEM A MARIÍ CASARÉS, KTERÉ KOLTÈS VIDĚL V LAVELLISOVĚ INSCENACI MÉDEY (TNS). K NOVÝM HRÁM HO NEINSPIRUJÍ POUZE URČITÁ MÍSTA (JAKO NEJSPIŠ HANGÁR V NEW YORKU KE HŘE QUAI OUEST), ALE I HERCI JAKO JACQUELINE MAILLAN A MICHEL PICCOLI.

1973

JAKO POSLEDNÍ PRÁCI V THÉÂTRE DU QUAI INSCENUJE A ZFILMUJE **RÉCITS MORTS** A STĚHUJE SE DO PAŘÍŽE. V ZIMĚ CESTUJE DO RUSKA.

1974

ZAZÁŘÍ ROZHLASOVÁ HRA **VOIX SOURDES** (FRANCE CULTURE).

1975

PÍŠE HRU **LE JOUR DES MEURTRES DANS L'HISTOIRE DE HAMLET**, KTERÁ VŠAK NEBYLA UVEDENA. HRAJE ROLI V JEDNÉ CLAUDELOVSKÉ INSCENACI MARCELA MARÉCHALA.

1976

ROMÁN **LA FUITE À CHEVAL TRÈS LOIN DANS LA VILLE** JE POPRVÉ VYDÁN AŽ V ROCE 1984. KOLTÈS CESTUJE DO AFRIKY A JIŽNÍ AMERIKY.

1977

PRVNÍ UVEDENÍ MONOLOGICKÉ HRY **LA NUIT JUSTE AVANT LES FORÊTS** (V LESECH PŘED ZAČÁTKEM NOCI) S YVESEM FERRYEM V AUTOROVĚ REŽII (OF-OF FESTIVAL AVIGNON). V PAŘÍŽI UVÁDÍ HRU PETIT ODÉON (1981) V REŽII JEANA LUCA BOUTTÉ S RICHARDEM FONTANOU.

1978

ZJARA CESTUJE KOLTÈS DO NIGÉRIE, V LÉTĚ DO MEXIKA, NICARAGUY A GUATEMALY. NA CESTĚ VZNIKAJÍ RŮZNÉ MENŠÍ PRÓZY, V GUATEMALE ZAČÍNÁ PRACOVAT NA HŘE **COMBAT DE NÈGRE ET DE CHIENS** (BOJ ČERNOCHA SE PSY).

1981

PRVNÍ UVEDENÍ **COMBAT DE NÈGRE ET DE CHIENS** V MAMMA THÉÂTRE V NEW YORKU. (ČS. PREMIÉRA HRY SE USKUTEČNÍ NA PODZIM 1992 VE STAVOVSKÉM DIVADLE).

2908

1982

KOLTÈS OBDRŽEL „PRIX DU JEUNE TALENT DE LA SOCIÉTÉ DES AUTEURS ET COMPOSITEURS DRAMATIQUES“ A PRVNÍ CENU NA GRINGE FESTIVAL EDINBURGH ZA **LA NUIT JUSTE AVANT LES FORÊTS**.

1983

PATRICE CHÉREAU ZAHAJUJE SVÉ PRVNÍ OBDOBÍ V THÉÂTRE DE NANTERRE-AMANDIERS INSCENACÍ BOJE ČERNOCHA SE PSY. S VÝTVARNÍKEM RICHARDEM PEDUZZIM UVÁDÍ VE FRANCII VŠECHNY DALŠÍ KOLTÈSOVY HRY, S VÝJIMKOU POSLEDNÍ. KOLTÈS ZÍSKÁVÁ OD CENTRE NATIONAL DES LETTRES ROČNÍ STIPENDIUM, CESTUJE DO NEW YORKU A AFRIKY A ZAČÍNÁ PSÁT **QUAI OUEST** (ZÁPADNÍ POBŘEŽÍ).

1985

PRVNÍ UVEDENÍ **QUAI OUEST** V PUBLIEKSTHEATER AMSTERDAM.

1986

FRANCOUZSKÉ PŘEDSTAVENÍ TÉŽE HRY V NANTERRE. PRVNÍ UVEDENÍ **TABA-TABA** V AVIGNONU.

1987

DANS LA SOLITUDE DES CHAMPS DE COTON (V SAMOTĚ BAVLNÍKOVÝCH PLANTÁŽÍ), POPRVÉ UVEDENO V NANTERRE (PATRICE CHÉREAU). KOLTÈS PŘEKLÁDÁ SHAKESPEAROVU „ZIMNÍ POHÁDKU“ (PRO THÉÂTRE DES AMANDIERS) A ZAČÍNÁ PSÁT ROMÁN, KTERÝ VŠAK NEDOKONČÍ.

1988

LE RETOUR AU DÉSERT (NÁVRAT DO PUSTINY) BYL POPRVÉ UVEDEN V HAMBURGER THALIA THEATER (PRVNÍ FRANCOUZSKÉ UVEDENÍ V THÉÂTRE AU ROND POINT V PAŘÍŽI). BĚHEM ROKU VZNIKÁ POSLEDNÍ KOLTÈSOVA HRA, **ROBERTO ZUCCO**. NÁSLEDUJE CESTA DO MEXIKA A GUATEMALY.

1989

15. DUBNA UMÍRÁ BERNARD-MARIE KOLTÈS V PAŘÍŽI. BYLO MU JEDENAČTYŘICET.

BERNARD-MARIE KOLTÈS TO REŽISÉRŮM A DIVÁKŮM NIKDY NEUSNADŇOVAL A MÁLOKDY BYL S INSCENACEMI SVÝCH HER SPOKOJEN. JEŠTĚ KRÁTCE PŘED SMRTÍ 15. DUBNA SE ROZČILOVAL, ŽE TEĎ SI REŽISÉŘI BUDOU KONEČNĚ MOCI DĚLAT S JEHO DÍLY, CO SE JIM ZLÍBÍ. PŘÁL SI, ABY **ROBERTA ZUCCA** INSCENOVAL PETER STEIN, PROTOŽE SI MYSLEL, ŽE TOHOTO REŽISÉRA FASCINUJE KRÁSA TAK, JAK JEHO SAMOTNÉHO.

PETER STEIN VYHOVĚL TOMUTO PŘÁNÍ, INSCENOVAL NA BERLINER SCHAUBÜHNE PRVNÍ PROVEDENÍ (PREMIÉRA 12. DUBNA 1980) V NĚMECKÉM PŘEKLADU SIMONA WERLEHO. AČKOLIV SE STEINOVÍ PODAŘILO NĚKOLIK KRÁSNÝCH ZOBRAZENÍ, NELZE PŘECE PŘEHLEDNOUT ANI PŘESLECHNOUT, ŽE SI VÍ DOST MÁLO RADY S TÍMTO DRAMATEM ZASTÁVEK; ŽE JE MU VELICE VZDÁLENA TEATRÁLNÍ OSLAVA, KTEROU FRANCOUZ USPOŘÁDAL PRO VRAHA ZUCCA.

(FRANCOUZSKÁ PREMIÉRA **ROBERTA ZUCCA** SE BUDE KONAT V ČERVNU 1992 V LYONU).

(ZE ZAHRANIČNÍCH PRAMENŮ PŘIPRAVIL R. C.)